

Dvě strany jedné mince

Pohoří Bílých Karpat je rozdělené mezi dva státy. Jako takové nabízí téměř ideální možnost porovnání podmínek pro bikování v každém z nich. Nejenže je z části české a z druhé slovenské, ale také v tom samém pohoří platí dva různé zákony. Jako znalec slovenských poměrů se vám nyní pokusím nabídnout srovnání podmínek pro bikování v Čechách a na Slovensku prostřednictvím královské trasy přes Velkou Javorinu. Prověří nejen kondičku, ale i techniku jízdy.

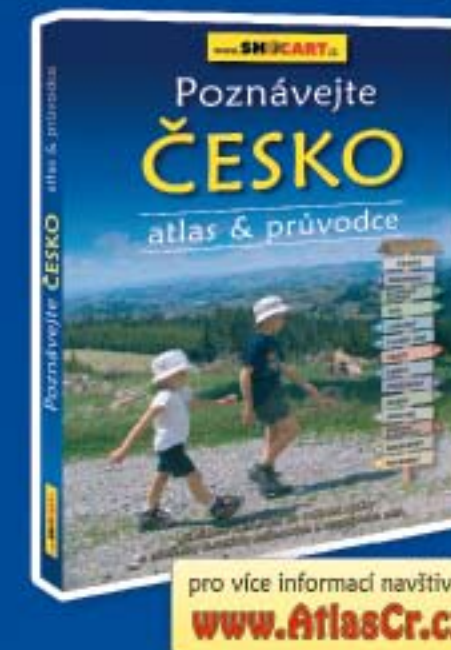
Pětačtyřicetkilometrová trasa s převýšením necelých 1400 metrů je jen minimálně infikovaná asfaltem a je pozvánkou do nepříliš známého kouta česko-slovenského pohraničí. Začínáme ve Staré Turé na slovenské straně, ale nic se nestane, když okruh, nebo spíš osmu (pozor – jen ne na kole!) nastartujete v moravské vesničce Květná. Výšlapům ani sjezdům se nevyhnete, ale vždyť proto jsme tady.

Od roku 2007, přesněji od září, platí na Slovensku lesní zákon hloupě diskriminující sportovce, a bikery obzvlášť. Ten praví, že v lese je zakázáno jezdit na koni a kole mimo lesní cesty, tedy takové, jež jsou užší než čtyři metry. Prakticky tak vylučuje bikery na Slovensku z lesních stezek – a tedy omezuje myšlenku MTB hnutí jako takového. Tento úřední přešlap není možný nazvat jinak než účelové a tendenční omezení pohybu normálních lidí, kteří svůj čas na odpočinek rádi tráví v horách aktivním pohybem. Verzí, proč takovýto zákon vůbec prošel navzdory protestům, je více. Brání se mu ochránáři a rozumně

www.SHOCART.cz

POZNÁVEJTE S NÁMI ČESKO

POJEĎTE S NÁMI NA VÝLET

NAVŠTIVTE NÁŠ STÁNEK

na mezinárodním veletrhu

www.bike-brno.cz

Brněnské výstaviště,
pavilon F, 5. – 8. 11. 2009

domácíbikovýrevír

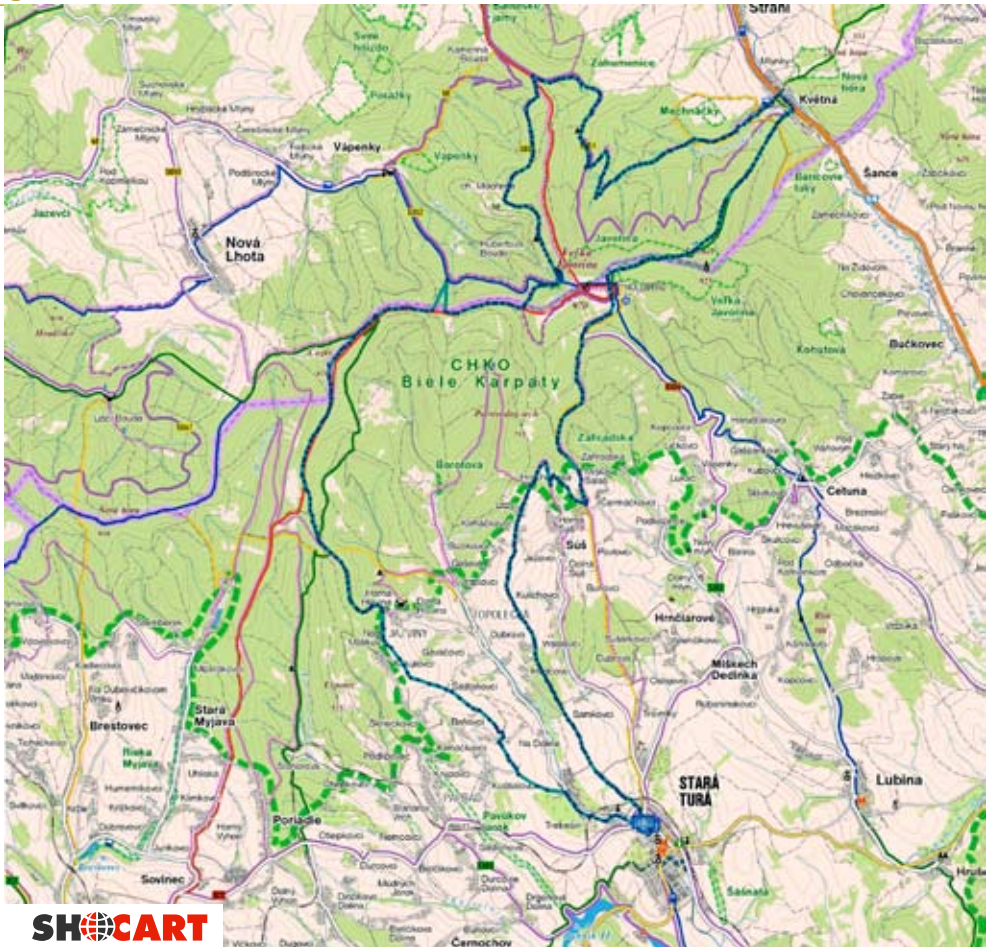
smýšlející veřejnost, ale mašinérie vysoko postavených podnikatelských kruhů a velko-pracovatelů dřeva je ve státě silně etablovaná. Nedá se nic dělat, je nutné se přizpůsobit. Jak v tomto světle dopadne porovnání tras v témže pohoří, jen v různých státech? Předělu jen, že slovenští bikeri, tedy i já, tahají za kratší konec, ale je ten rozdíl až tak velký, jak se může zdát?

Vypadnout z města je základní myšlenkou horské cyklistiky a my ji plníme beze zbytku. Prudším a potom plynulým stoupáním po nepoužívané asfaltce ukrajujeme z prvních výškových metrů nad „Hnilíky“ – místní kopec, v mapě nezvykle nazvaný Přílohy. Naštěstí trasa není na orientaci složitá a pokud vlastníte GPS, najdete ji ke stažení na www.karpatybybike.wz.cz.

Základem je několik kilometrů neodbočovat a vystoupat k samotnému masivu Javoriny. Za zády necháme Lazy a Kopanice. Je to možná zbytečně hned zahodit vydrěných sto výškových metrů, ale pokud chceme mít pořádný terénní výjezd, musíme se dostat ke žluté turistické značce na Mišech salaše. Dosud nebyl důvod na nic nadávat, ale situace se rapidně mění: mimořádně prudká stará asfaltka je nožem do zad, obzvlášť v létě, když v rozpáleném asfaltu nechává pneumatika otlačený vzorek a sotva se odlepí. Tady musí rezignovat a spustit dávku vulgarizmů i nejotrlější milovník asfaltu. Za chvíli jsme ale v lese a stoupání nabírá lidské rozměry, vše je tedy v pořádku.

Šířka lesní cesty odpovídá slovenskému předpisu. Právě tudy vede každoroční biková časovka k vysílači na vrcholu (968 m n. m.). Za sucha je to lahůdka, ve stínu karpatských buků se střídají prudké a technické úseky s chvílemi pro nabrání dechu. Délka úseku jsou tři kilometry – tři z celkových dvanácti dnes strávených ve stoupání stoupání. Kdyby vypadala každá povolená lesní cesta takto, XC jezdci mají po problému.

Aniž si všimneme, jsme na moravské straně. A hned na místním převážně singlovém sjezdu po zelené turistické značce ze sedla pod Javorinou a Jelencem. Následný asfaltový úsek nemá smysl popisovat, přivede vás k Hollubyho chatě. Tady začíná sranda hned na začátku: kopřiva rozpálí smysly na prvních metrech famózního singlu (bože, proč jsi dopustil schválit ten zákon!). Singl je singl a nikdo na tom nemůže nic změnit – toto je to pravé ořečové, tady se láme chleba. Čtyři kilometry dolů, stále v terénu a permanentě rychle, brzdy a odpružení jedou naplno. Je to

SHOCART

revírní informace

délka/převýšení okruhu
45 km/1350 m

charakteristika
na slovenské straně polní a lesní cesty, na české technicky náročnější singletracky, minimum asfaltu

kdy vyrazit
takřka kdykoliv, pokud nehledíte na počasí, oblast je turisticky málo frekventovaná

turistické zajímavosti:
Čachtický hrad, Holubkyho chata, vojenský vysílač na vrchu Jelenec...

servisy a cykloprodejny
nejblíže Jihlava: Hipp Cycles, tel. 721 300 830, Jízdní kola Pavel Čech, tel. 567 331 650

ubytování
www.trest.cz – jde o stránky města Třešť, na nichž najdete mnohem více zajímavostí

občerstvení
u Aelfela, Roštejn, Telč (více možností)

mapa
ShoCart č. 140 – Jihlavsko, 1:60 000

GARMIN
trasa je zaznamenána
přístrojem Garmin Edge 705

TIP na druhý den

XXXX

špatné, ještě nejsem ani v polovině a vím, že toto na naší slovenské straně nedorovnáme ani náhodou (jedna možnost tady je – samozřejmě ale ilegální). Nic víc biker snad nemůže chtít, až na pár míst zdevastovaných těžbou je tenhle úsek mimořádnou delikatesou. Mít věčka a hardtail, je můj život nudný a prázdný (promiňte, hardtailisté, ale pravda bolí). Zelená značka nás vyplaví rovnou do Květné, kde je i příjemná restaurace.

Beze slov koukám do okolí – endorfiny a jiné hormony zalily mozek naplno, svět má barvy a je krásný. Konec ale přehnanému optimizmu a romantice, ztratili jsme pět set výškových metrů a ty nám nikdo nedá zadarmo zpátky. Začínáme stoupat v podstatě mírně v porovnání se slovenskou žlutou značkou na začátku trasy, a tak cesta ničím nepřekáží, zatím. Ale když se situace nemění ani po pěti kilometrech, je to nuda a jediná záchrana pro otrlé vede po červené značce nahoru. Pár míst vypadá krutě, ale nějak to musí jít. Trápení skončilo po hodině (rozuměj deseti kilometrech) v devíti stech metrech. Tady točíme doprava a po červené značce jedeme na kon-

public
televize o nás

**Vydejte se s námi
v sedle kola
za krásami Čech a Moravy,
představíme Vám místa,
která možná ještě neznáte.**

Vyrážíme za každého počasí!

**Premiéra každou středu
18.30 a ve 20.30 hodin
na TV Public.**

magazín
Cyklotoulky

Archiv všech Cyklotoulek naleznete
na www.publictv.cz v sekci videoarchiv

domácí bikový revír

trolu hraniční čáry. Vede po hřebeni až někde za vrch Čupec (823 m).

Z mapy je jasné, že nasbíranou výšku je potřeba ztratit. Pár pěkných sjezdů vylepší náladu před posledním stoupáním. Držíme se na neutrální půdě obou států a ani jeden by se nemusel za tuto hřebenovku stydět, ba naopak! Červená padá k Vrchu svobodných a definitivně se odděluje od hranice. Tři a půl kilometru dlouhý sjezd je zadostiučiněním za dnešní námahu a snese nejpřísnější měřítka, ale na singl z Moravy se nechytá. Krátké přepažení po podobné zelené značce přidá pár zákrut k dobru. Na kousku asfaltky vychladíme kotouče před závěrečným klesáním přes louky zpět do Staré Turé. Je mimořádně panoramatická a je z ní vidět hned tři pohoří v okolí: Bílé a Malé Karpaty a Považský Inovec. Nedoporučuji však příliš rozjímat, z tady dosahovaná šedesátka by pád bolel.

Už i jednoduché srovnání poměrů pro bikování ve stejné lokalitě je vypovídající, jasně naklání pomyslné misky vah na českou stranu. Možná ti, kteří se terénu nabaží po pár zákrutách a po zbytek jim bohatě postačí hltání kilometrů na asfaltu či široké polní a lesní cestě, žádnou změnu nepostřehnou a popravdě řečeno je to ani netrápí. Pravověrný biker, vždy hledající nové možnosti a výzvy ve svém okolí, je jednoznačně okraden. Vlastně se tím ztrácí pointa svobody, jež je pro MTB charakteristická. Jak moc bych chtěl uvěřit jednomu z uváděných argumentů odborníků při schvalování slovenského lesního zákona, že při rizikovém sportu, jako je horská cyklistika, by v případě zranění na singlových stezkách neměla jak přijet záchranná služba. Takto by bylo nutné zakázat lezení, canyoning, jeskyňářství, ale třeba i běh a podobné aktivity. My na Slovensku ale asi nepotřebujeme přilákat turisty jako například ve Švýcarsku, Rakousku, Itálii, Walesu a v podobných destinacích.

Text a foto: Pavel Chrenčík

